

สมรรถนะของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ด้วยกระบวนการอยู่ค่ายพัก

อดิศักดิ์ เมฆพัฒน์ และคณะ
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะของนักศึกษาและหาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา ผู้วิจัยใช้แบบประเมินสมรรถนะเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ทั้ง 4 แห่ง จำนวน 320 คน ได้รับแบบประเมินคืน จำนวน 284 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.75 และได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลด้วยสถิติ One way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ทั้ง 4 แห่ง ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ร้อยละ 67.3 เป็นนักศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่ ร้อยละ 43.66 รองลงมาคือวิทยาเขตสุโขทัย ร้อยละ 32.39 และเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มากที่สุด รองลงมาคือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา และสาขาวิชานันทนาการเชิงพาณิชย์และการท่องเที่ยวตามลำดับ ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.01-3.00 บทบาทหน้าที่ส่วนใหญ่คือเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาภายใน ร้อยละ 81.3 รองลงมาคือกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ ไม่มีผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพ ร้อยละ 72.9 มีผลงานร้อยละ 14.1 ไม่มีความต้องการที่จะพัฒนานตนเอง และองค์กร ร้อยละ 52.5 มีความต้องการ ร้อยละ 39.8 มีแผนการดำเนินชีวิต ร้อยละ 68.3

สมรรถนะหลักทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ยกเว้นรายการประเมินด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลในรายการ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของ การมีมารยาท เป็นที่ยอมรับของสังคม การมีความกตัญญูกตเวที การมีความซื่อสัตย์สุจริต การมีความเมตตากรุณา การมีความยุติธรรม และมีความรับผิดชอบในวิชาชีพ ที่ตนเองเลือก ที่จะมุ่งมั่นพัฒนาให้ก้าวหน้า อยู่ในระดับ ดี และเมื่อพิจารณาผลรวมของสมรรถนะแต่ละด้าน ทั้ง 4 วิทยาเขต พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purpose of this research were to study about the capacity of physical education students of the Institute of Physical Educations in northern campus and find a guideline to develop students capacity.

The tools was capacity assessment and collecting data from the samples who were 320 students in the fourth year from 4 physical education students of the Institute of Physical Educations in northern campus. Then, the capacity assessment were sent back 284 items or 88.75 percent and the obtained data were analyzed by SPSS program : percentage , mean ,standard deviation and Oneway ANOVA

The results found that The sample group of the fourth year students from 4 physical education students of the Institute of Physical Educations in northern campus were male 67.3%. From Chiang Mai campus students were 43.66 % , Sukhothai campus students were 32.39% and most of them were from Physical education program in the faculty of Education, the faculty of Sports Sciences and the faculty of Liberal Arts respectively. They had grade point average around 2.01-3.00. Their main roles were firstly studying and participating sports activities 81.3%.Secondly, participating important day activities without academic work or professional work 72.9 % . Thirdly, 14.1% of students had academic work or professional work. Fourthly, students didn't want to self-develop and develop the organization 52.5%. Fifthly, 39.8 % of students want to self-develop and develop the organization and lastly, 68.3% of students had their life planning .

Three main capacities were knowledge part, skill part and personal characters found that the overview were fair. Besides, personal characters for good model behaviors such as manners convention from society, the gratitude, the honesty, the kindness, the justice and professional responsibility of their promoting careers were good. When considering the total results of each capacity from 4 campuses shown that it were not differed in .05 at statistical significant.

บทนำ

นักศึกษาเป็นประชากรที่เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญยิ่งของชุมชนในแต่ละสังคม คุณภาพของประชากรเป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะทำให้สังคมอยู่รอดและเจริญก้าวหน้าไปด้วยดีทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และทางการเมือง ซึ่งในการที่จะทำให้ประเทศเกิดการพัฒนายั่งยืน จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ

มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ กล่าวคือ จะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการเรียนรู้ มีความรู้ทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี มีความสามารถในการประกอบอาชีพ สามารถดูแลรักษาสุขภาพและความปลอดภัย มีพฤติกรรมในองค์กรที่ดี ในการสร้างชุมชน ตลอดจนได้รับการพัฒนาด้านจิตใจ (ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์, 2538) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) เกี่ยวกับ วิสัยทัศน์ การพัฒนาประเทศ โดยมุ่งพัฒนา ประเทศไปสู่ “สังคมที่มีความสุขอย่างยิ่ง (Green and Happiness Society)” โดยคนไทยมีความรู้ คู่คุณธรรม รู้เท่าทันโลก เป็นคนดีมีวินัย และรับผิดชอบ มีความภาคภูมิใจ สามารถสืบทอดวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย พันธกิจของการพัฒนาประเทศ ประการแรก คือ มุ่งไปที่การพัฒนาคุณภาพของ คนในชาติให้มีความรู้คู่คุณธรรมและสร้างสังคม ฐานความรู้ให้เป็นเป็นภูมิคุ้มกัน พร้อมรับการ เปลี่ยนแปลง เป็นกำลังปัญญาในการพัฒนา ประเทศ โดยพัฒนาต่อจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เกี่ยวกับ วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศด้านสังคม แห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้คน ไทยทุกคนสามารถคิดเป็นทำเป็นมีเหตุผล มีความ คิดริเริ่มสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต รู้ทันโลก สามารถส่งเสริมทุนปัญญา รักษาและต่อยอด ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม “รวมทั้ง นโยบายด้านการพัฒนาคน และสังคมที่มีคุณภาพ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2542) จากที่กล่าวมาล้วนให้ความสำคัญกับการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการ พัฒนาทั้งปวง ทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากร ที่มีคุณค่าสูงสุดของทุกสถาบันทางสังคม ความ สมบูรณ์พร้อมของคนคือขุมกำลังสำคัญที่เป็นที่มา ของการพัฒนา” สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรหลัก ทางสังคมที่มีหน้าที่หล่อหลอมและพัฒนามนุษย์ โดยมีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การสอน การ ผลิตบัณฑิต การสร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือการวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลป วัฒนธรรม (ชัยประเสริฐ แก้วเมียง, 2545 : 1)

ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงเป็นกลไกสำคัญ ที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม ที่มีคุณภาพ โดยการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดชีวิตพัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม ควบคู่ กับการอนุรักษ์สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม และพัฒนาภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์ต่อการ พัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม

แม้ในช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมาจะสังเกตได้ว่า หลักสูตรและการจัดการเรียนในทุกระดับ จะมีการ พัฒนาให้เป็นการจัดการศึกษาที่มีความหมาย ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมอย่าง ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ความคิดและทักษะในการปฏิบัติจริง อันจะนำไป สู่การพัฒนาตนเองให้เกิดความสุขและนำไปสู่การ พัฒนาอาชีพที่สุจริต การมีงานทำ และมีรายได้การ มีส่วนร่วมทำประโยชน์ให้กับสังคมของตน และ ประเทศชาติ แต่จากการประเมินผลการศึกษาของ กรมวิชาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็ยังพบว่า เยาวชนไทยยังมีคุณลักษณะบางประการที่ไม่เป็น ไปตามเป้าหมายของหลักสูตร และสภาพที่พึง ปรารถนาของสังคมไทยในปัจจุบันเช่นเดียวกันกับ สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 ในมาตรา 7 โดยมีวัตถุประสงค์ในการผลิต และพัฒนาบุคลากรทาง พลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์ สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านที่ เกี่ยวข้อง มีภารกิจทำการสอน ทำการวิจัย การให้ บริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยีเสริม สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความ สามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มี ความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

เพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย ได้แก่ ประชาชนทุกกลุ่ม ในการสร้างสุขภาพ สมรรถภาพ คุณภาพชีวิตทั้งในระดับท้องถิ่น และกีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับโลกอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง และมีภารกิจหน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนาบุคลากรเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ตอบสนองและแก้ปัญหาตามนโยบายแห่งรัฐ จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญาทางพลศึกษา และกีฬาที่กว้างไกล มีบุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติและสร้างคนให้เป็นคนดี มีจริยธรรม เพื่อประกอบวิชาชีพในระดับผู้ชำนาญเฉพาะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนต่อไป (หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา, 2548 : 1-2) และได้เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี มาตั้งแต่ พ.ศ. 2548 – ปัจจุบัน เป็นเวลามากกว่า 5 ปี ได้ผลิตบัณฑิตไปแล้ว 1 รุ่น ซึ่งการจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา นอกจากจะให้บรรลุผลตามนโยบายของรัฐบาล และแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และมุ่งพัฒนาและจัดการศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์แล้ว สิ่งสำคัญที่สถาบันต้องคำนึงถึงอีกคือมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต คือ ให้บัณฑิตเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมือง และพลโลก นอกจากนี้ในการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต้องให้สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบัน และสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพ

ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, 2549 : 2)

ดังนั้นการที่จะทราบว่า สถาบันการพลศึกษาสามารถบริหารจัดการศึกษาหรือดำเนินงานตามภารกิจของสถาบัน ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของรัฐบาล หรือแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 รวมทั้งเข้าถึงซึ่งระดับมาตรฐานการอุดมศึกษาหรือไม่ จำเป็นอย่างยิ่งต้องอาศัยการประเมินสมรรถนะของนักศึกษา ซึ่งสมรรถนะของนักศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญของการบริหารจัดการศึกษาของสถาบัน สอดคล้องกับประจักษ์ ทรัพย์อุดม (2550 : 3) ที่กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือปฏิบัติงานได้ผลดีเยี่ยมกว่าคนอื่นนั้นหมายถึง บุคคลนั้นมีสมรรถนะสูง หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า สาเหตุที่บุคคลทำงานแล้วไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะขาดคุณสมบัติหรือขาดคุณลักษณะบางประการหรือมีสมรรถนะด้านอื่นๆ อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งได้แก่ สมรรถนะทางด้านความรู้ ทางด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล สมรรถนะดังกล่าวจะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่จำเป็นและมีผลให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของตนได้ดีกว่าคนอื่น และในการที่สถาบันการพลศึกษาจะเป็นสถาบันชั้นนำที่ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา และสุขภาพ สู่วิทยาลัยชั้นเลิศระดับมาตรฐานสากลอย่างยั่งยืน (วิสัยทัศน์ของสถาบันการพลศึกษา, 2553 : www.ipe.ac.th) หรือตามวิสัยทัศน์การจัดการศึกษาที่มุ่งให้นักศึกษามีคุณลักษณะเป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่คิดในเชิงสร้างสรรค์ มีทักษะ สามารถใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการปฏิบัติงานของตนเองและประเทศชาติ มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ขยัน ซื่อสัตย์ มีน้ำใจ มีวิถี

ชีวิตแบบประชาธิปไตย มีจริยธรรม และศรัทธาในวิชาชีพ สามารถสื่อสารและทำงานวิชาชีพในสังคมได้เป็นอย่างดี (หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา, 2548 : 2) ทั้งนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับสมรรถนะของนักศึกษาอย่างน้อย 3 ด้านเป็นสิ่งสำคัญ คือ 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) คุณลักษณะส่วนบุคคล และสถาบันควรต้องมีการประเมินสมรรถนะของนักศึกษาเป็นระยะๆ เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว และได้ทราบถึงระดับสมรรถนะของนักศึกษา รวมทั้งนำผลการประเมินสมรรถนะมาเป็นแนวทางการพัฒนาปรับปรุงการจัดการศึกษา การดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาของสถาบันฯ เพื่อให้ นักศึกษามีสมรรถนะสูงขึ้น และสามารถวัดค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานได้ โดยเฉพาะมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต นั่นหมายถึงว่า บัณฑิตระดับอุดมศึกษาต้องเป็นผู้มีความรู้ มีทักษะมีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งร่างกายและจิตใจ มีความสำนึก และความรับผิดชอบในฐานะพลเมือง และพลโลกต่อไปได้ ด้วยความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบคนหนึ่ง จึงได้ศึกษาสมรรถนะของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ขึ้น เพื่อนำผลมาพัฒนาปรับปรุง การบริหารการจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาให้ถึงซึ่งคุณภาพมาตรฐานบัณฑิตและให้เป็นที่ไปตามลักษณะที่พึงประสงค์ รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของสังคมโลกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ
- 2) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลป-ศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ วิทยาเขตภาคเหนือ จำนวน 320 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะ 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ได้แก่ วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย และ วิทยาเขตเพชรบูรณ์

ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่ใช้ศึกษาได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย และวิทยาเขตเพชรบูรณ์

ขอบเขตด้านเวลา

ใช้ระยะเวลาตั้งแต่ กุมภาพันธ์ 2552 - กันยายน 2553

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแบบประเมินสมรรถนะ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะนักศึกษา เป็นลักษณะแบบประเมินสมรรถนะของนักศึกษา โดยใช้วิธีการประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

ดีมาก	มีค่าเท่ากับ	4
ดี	มีค่าเท่ากับ	3
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2
น้อย	มีค่าเท่ากับ	1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คณะผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ เพื่อขอให้วิทยาเขต ออกหนังสือขอความร่วมมือ และประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังวิทยาเขตภาคเหนือ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

2. คณะผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิทยาเขตต่างๆ ด้วยตนเอง

3. คณะผู้วิจัยดำเนินการประเมินสมรรถนะนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 ทุกคณะ ตามวิทยาเขตต่างๆ ของภาคเหนือ

4. คณะผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินสมรรถนะพร้อมทั้งตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลพื้นฐานมาสังเคราะห์ให้เป็น

เป็นภาพรวม

2. ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ และมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ข้อมูลที่มีลักษณะปลายเปิด ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา หาค่าสัดส่วน และเรียงเรียงข้อมูลแบบพรรณนาความ

4. วิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้สถิติ One way ANOVA โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การจัดค่าตัวแปร

การวัดค่าตัวแปรและแปลความหมายข้อมูล สมรรถนะของนักศึกษา โดยใช้เกณฑ์ John W. Best ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.01-5.00 แปลว่าระดับ ดีมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.01-4.00 แปลว่าระดับ ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.01-3.00 แปลว่าระดับ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.00 แปลว่าระดับ น้อย

ผลการวิจัย

โดยจำแนกออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 67.25

1.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กำลังศึกษาอยู่ คณะศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 70.07 สาขาวิชาพลศึกษา ร้อยละ 69.01 รองลงมา คือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ร้อยละ 19.01 เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาเขตเชียงใหม่ ร้อยละ 43.66 รองลงมา คือ วิทยาเขตสุโขทัย ร้อยละ

32.39 วิทยาเขตลำปาง ร้อยละ 15.14 และ
วิทยาเขตเพชรบูรณ์ ร้อยละ 8.80

1.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีผลการเรียน
เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.01-3.00 คิดเป็นร้อยละ
40.14

1.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เรียนอย่างเดียว
ร้อยละ 69.72 ปฏิบัติหน้าที่อื่น รองลงมาคือ เป็น
กรรมการองค์การนักศึกษา ร้อยละ 10.56

1.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยเข้าร่วม
กิจกรรมกีฬาภายใน ร้อยละ 81.3 รองลงมาคือ
กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ ร้อยละ 80.3

1.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีผลงานทาง
วิชาการ และวิชาชีพของตนเอง ร้อยละ 85.92

1.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีความ
ต้องการที่จะพัฒนาตนเองและองค์กร ร้อยละ
52.46

1.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการวางแผน
การดำเนินชีวิตของตนเอง ร้อยละ 68.31

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะของ
กลุ่มตัวอย่าง (นักศึกษา) ซึ่งประกอบไปด้วย
สมรรถนะ 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้
2. ด้านทักษะ
3. ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

1. ด้านความรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมรรถนะด้านความรู้โดยรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย
ในประเด็นย่อยๆ ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ความสามารถในการนำ
ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต ค่าเฉลี่ย
2.73

ลำดับที่ 2 ความสามารถในการ

พิจารณาผลการเรียนเพื่อปรับปรุงให้เรียนสำเร็จ
ตามเป้าหมายได้ ค่าเฉลี่ย 2.65

ลำดับที่ 3 ความสามารถในการเข้าใจ
ทฤษฎีนำไปสู่การปฏิบัติได้ ค่าเฉลี่ย 2.63

ลำดับที่ 4 ความสามารถในการขยัน
ตั้งใจ กระตือรือร้นในการเรียน ค่าเฉลี่ย 2.61

ลำดับที่ 5 ผลการเรียนรู้ครบถ้วน
สมบูรณ์ตามแผนการเรียน ค่าเฉลี่ย 2.61

ลำดับที่ 6 ความสามารถในการเรียนได้
บรรลุเป้าหมายตามแผน ค่าเฉลี่ย 2.60

ลำดับที่ 7 ความสามารถในการใฝ่รู้
ใฝ่เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ค่าเฉลี่ย 2.60

ลำดับที่ 8 ผลการเรียนรู้ บรรลุผลสำเร็จ
ตามเป้าหมายตามที่วางแผนไว้ในแต่ละภาคเรียน
เฉลี่ย 2.58

ลำดับที่ 9 ความสามารถในการนำ
นวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ
เรียน ค่าเฉลี่ย 2.56

ลำดับที่ 10 ความสามารถในการมี
ความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาที่เรียน มีค่าเฉลี่ย
2.55

ลำดับที่ 11 ความสามารถในการ
วางแผนการเรียนแต่ละภาคเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.54

ลำดับที่ 12 ความสามารถในการสรุป
ความคิดรวบยอดในแต่ละเนื้อหาได้ เฉลี่ย 2.49

ลำดับที่ 13 ความสามารถในการมี
ความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนการเรียน เฉลี่ย
2.47

ลำดับที่ 14 ความสามารถในการมี
ความรู้ในด้านกรวิจัย เพื่อการแก้ไขปัญหา เฉลี่ย
2.46

2. ด้านทักษะ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ใหญ่มีสมรรถนะทางด้านทักษะโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ความสามารถในการทำงานเป็นทีมในการยอมรับข้อตกลงของส่วนรวม ค่าเฉลี่ย 2.94

ลำดับที่ 2 ความสามารถในการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 2.91

ลำดับที่ 3 ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกันในการสนับสนุนให้กำลังใจยกย่องให้เกียรติผู้อื่นในโอกาสที่เหมาะสม ค่าเฉลี่ย 2.87

ลำดับที่ 4 ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกันในความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตน ค่าเฉลี่ย 2.86

ลำดับที่ 5 ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกันในการเต็มใจให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ย 2.82

ลำดับที่ 6 ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกันในการร่วมมือกับทีมงานในการแก้ปัญหาการปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ย 2.82

ลำดับที่ 7 ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกันในการปฏิบัติตนเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้เหมาะสมกับบทบาท ค่าเฉลี่ย 2.80

ลำดับที่ 8 ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) ค่าเฉลี่ย 2.77

ลำดับที่ 9 ความสามารถในการใช้ F-mail ค่าเฉลี่ย 2.77

ลำดับที่ 10 ความสามารถในการเลือกวิธีพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับจุดเด่น จุดด้อย ค่าเฉลี่ย 2.76

ลำดับที่ 11 ความสามารถในการมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกับผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 2.74

ลำดับที่ 12 ความสามารถในการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง ค่าเฉลี่ย 2.74

ลำดับที่ 13 ความสามารถในการวิเคราะห์ตนเอง ค่าเฉลี่ย 2.69

ลำดับที่ 14 ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ค่าเฉลี่ย 2.67

ลำดับที่ 15 ความสามารถในการเลือกใช้แหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสม ค่าเฉลี่ย 2.65

ลำดับที่ 16 ความสามารถในการเลือกใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ค่าเฉลี่ย 2.64

ลำดับที่ 17 ความสามารถในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ค่าเฉลี่ย 2.62

ลำดับที่ 18 ความสามารถในการใช้อุปกรณ์เครื่องมือสำนักงาน ค่าเฉลี่ย 2.61

ลำดับที่ 19 ความสามารถในการมีทักษะในการนำเสนองานและนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพของตนเอง ค่าเฉลี่ย 2.60

ลำดับที่ 20 ความสามารถในการจับใจความการสรุปจากการอ่านและการฟัง ค่าเฉลี่ย 2.57

ลำดับที่ 21 ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่มีความชัดเจนในการอธิบายและยกตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย 2.57

ลำดับที่ 22 ความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อนำไปใช้พัฒนางาน ค่าเฉลี่ย 2.56

ลำดับที่ 23 ความสามารถในการนำและการผลิตนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ๆ มาใช้ในการพัฒนาการเรียน ค่าเฉลี่ย 2.55

ลำดับที่ 24 ความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการตั้งคำถามได้ตรงประเด็น ค่าเฉลี่ย 2.50

ลำดับที่ 25 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งคำถามได้ตรงประเด็น ค่าเฉลี่ย 2.37

ลำดับที่ 26 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการจับใจความการสรุปจากการอ่านและการฟัง ค่าเฉลี่ย 2.30

ลำดับที่ 27 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในความชัดเจนในการอธิบาย และยกตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย 2.28

3. ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมรรถนะทางด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านจิตใจ ในการมีความเมตตากรุณา ค่าเฉลี่ย 3.10

ลำดับที่ 2 ความรับผิดชอบในวิชาชีพที่ตนเลือก มุ่งมั่นพัฒนาให้ก้าวหน้า ค่าเฉลี่ย 3.10

ลำดับที่ 3 การเป็นแบบอย่างที่ดีในการมีความกตัญญูกตเวที ค่าเฉลี่ย 3.08

ลำดับที่ 4 การเป็นแบบอย่างที่ดีในการมีความซื่อสัตย์สุจริต ค่าเฉลี่ย 3.07

ลำดับที่ 5 การเป็นแบบอย่างที่ดีในการมีความยุติธรรม ค่าเฉลี่ย 3.02

ลำดับที่ 6 การประพฤติปฏิบัติตนในการมีมารยาทเป็นที่ยอมรับของสังคม ค่าเฉลี่ย 3.01

ลำดับที่ 7 การดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในการมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และไม่เบียดเบียนผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 2.99

ลำดับที่ 8 การเป็นแบบอย่างที่ดีในการมีอุดมการณ์เพื่อส่วนรวม ค่าเฉลี่ย 2.99

ลำดับที่ 9 ความรับผิดชอบในการยอมรับผลการกระทำของตนเองในการปฏิบัติหน้าที่ ค่าเฉลี่ย 2.99

ลำดับที่ 10 การเป็นแบบอย่างที่ดีในการมีความละเอียด เกรงกลัวต่อบาป ค่าเฉลี่ย 2.98

ลำดับที่ 11 ความรับผิดชอบในวิชาชีพที่ตนเองเลือก ในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ค่าเฉลี่ย 2.97

ลำดับที่ 12 ความรับผิดชอบในวิชาชีพที่ตนเองเลือกในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ค่าเฉลี่ย 2.95

ลำดับที่ 13 การดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมกับฐานะ ค่าเฉลี่ย 2.93

ลำดับที่ 14 การปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ ค่าเฉลี่ย 2.93

ลำดับที่ 15 การแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ ค่าเฉลี่ย 2.92

ลำดับที่ 16 การพูดด้วยความจริงใจไม่บิดเบือนข้อมูล ค่าเฉลี่ย 2.90

ลำดับที่ 17 การเป็นแบบอย่างในการควบคุมอารมณ์ ค่าเฉลี่ย 2.88

ลำดับที่ 18 การปฏิบัติตนหลีกเลี่ยงจากอบายมุข ค่าเฉลี่ย 2.88

ลำดับที่ 19 การปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียมประเพณี ค่าเฉลี่ย 2.88

ลำดับที่ 20 การมีความซื่อสัตย์ตรงต่อตนเอง ค่าเฉลี่ย 2.87

ลำดับที่ 21 การใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ก่อให้เกิดกำลังใจและประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 2.86

ลำดับที่ 22 การใช้คำพูดสุภาพ (ไม่เพื่อเจ้า ส่อเสียด เยาะเหยียด ถากถาง)

ค่าเฉลี่ย 2.85

ลำดับที่ 23 การปฏิบัติตามกฎระเบียบ
ข้อบังคับ ค่าเฉลี่ย 2.83

ลำดับที่ 24 การควบคุมตนเองในการ
ตรงต่อเวลา ค่าเฉลี่ย 2.73

ลำดับที่ 25 การควบคุมตนเองในการ
ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด ค่าเฉลี่ย 2.70

ลำดับที่ 26 การควบคุมตนเองในการ
วางแผนการใช้จ่าย ค่าเฉลี่ย 2.69

จากผลการวิจัยในตอนต้นที่ 2 นี้ เมื่อ
พิจารณาสมรรถนะหลัก 3 ด้าน คือ ด้านความรู้
ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล จะ
พบว่า โดยภาพรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
ทั้ง 4 วิทยาเขต มีสมรรถนะในทุกด้านอยู่ในระดับ
ปานกลาง ยกเว้นในรายการประเมินสมรรถนะ
หลักด้านที่ 3 คือ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ใน
การมีมารยาทเป็นที่ยอมรับของสังคม การมีความ
กตัญญูกตเวทีก การมีความซื่อสัตย์สุจริต การมี
ความเมตตากรุณา การมีความยุติธรรม และการ
มุ่งมั่นพัฒนาให้ก้าวหน้าในวิชาชีพที่ตนเองเลือก
อยู่ในระดับ ดี

สรุปผลการวิจัยโดยย่อ ได้ว่า จากการ
ศึกษาสมรรถนะของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตภาคเหนือ นั้น กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตภาคเหนือ ได้แก่ วิทยาเขตเชียงใหม่
วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย และวิทยาเขต
เพชรบูรณ์ จำนวน 284 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย
ร้อยละ 67.25 กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาเขตเชียงใหม่
ร้อยละ 43.6 วิทยาเขตลำปาง ร้อยละ 15.14
วิทยาเขตสุโขทัย ร้อยละ 32.39 และวิทยาเขต
เพชรบูรณ์ ร้อยละ 8.80 และกำลังศึกษาในคณะ

ศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 70.07 รองลงมาคือคณะ
วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ร้อยละ 19.01
และคณะศิลปศาสตร์ ร้อยละ 10.92 ส่วนสาขา
วิชา จะเป็นสาขาวิชาพลศึกษามากที่สุด ร้อยละ
69.01 รองลงมาคือสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา
ร้อยละ 19.01 สาขาวิชานันทนาการเชิงพาณิชย์
และการท่องเที่ยว ร้อยละ 9.51 และส่วนใหญ่จะ
มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.01-3.00 ร้อยละ 40.14
มีบทบาทหน้าที่เรียนอย่างเดียว ร้อยละ 69.72
เคยเข้าร่วมแต่กิจกรรมกีฬาภายใน ร้อยละ 81.3
รองลงมาคือ เข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ
ร้อยละ 80.3 ทางด้านผลงานวิชาการ และวิชาชีพ
ของตนเอง ไม่มีผลงาน ร้อยละ 85.92 มีผลงาน
ร้อยละ 14.08 และส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการเพื่อ
ที่จะพัฒนาตนเองและองค์กร ร้อยละ 52.5 มีความ
ต้องการร้อยละ 39.8 มีแผนการดำเนินชีวิต
ร้อยละ 68.3 ไม่มีแผน ร้อยละ 25.0

ในการประเมินสมรรถนะหลัก 3 ด้าน
คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ
ส่วนบุคคล พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมี
สมรรถนะหลักทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง มี
ค่าเฉลี่ย 2.73 ยกเว้นถ้าพิจารณาในแต่ละรายการ
ประเมินสมรรถนะในรายละเอียดจะพบว่ารายการ
ประเมินสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ใน
รายการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การมี
มารยาทเป็นที่ยอมรับของสังคม การมีความกตัญญู
กตเวทีก การมีความซื่อสัตย์สุจริต การมีความเมตตา
กรุณา การมีความยุติธรรม และความรับผิดชอบใน
วิชาชีพที่ตนเองเลือก ในเรื่อง การมุ่งมั่นพัฒนาให้
ก้าวหน้า มีสมรรถนะอยู่ในระดับ ดี และสมรรถนะ
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตภาคเหนือทั้ง 4 แห่งไม่แตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาสมรรถนะของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ผู้วิจัยอภิปรายผลโดยส่วนรวม และในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ของวิทยาเขตภาคเหนือ เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 70.07 รองลงมาคือคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ร้อยละ 19.01 และเป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ร้อยละ 10.92 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาพลศึกษา รองลงมาคือสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา และสาขาวิชานันทนาการเชิงพาณิชย์และการท่องเที่ยว ตามลำดับ มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.01-3.00 และจะเรียนอย่างเดียว มีบทบาทหน้าที่อย่างอื่นน้อยมาก ในการเข้าร่วมกิจกรรมจะเป็นการร่วมกิจกรรมกีฬาภายในมาก คิดเป็นร้อยละ 81.3 รองลงมาคือ จะเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ ร้อยละ 80.3 กิจกรรมนันทนาการ ร้อยละ 51.4 เป็นนักกีฬา/ตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันกีฬาสถาบัน ร้อยละ 45.4 ในส่วนกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากนี้ การเข้าร่วมมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน เช่น กิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมประเพณี กิจกรรมบริการสังคม กิจกรรมเชิงวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 38.6, 37.0 และ 35.2 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีช่วงเวลาเรียนอยู่ในสถาบันค่อนข้างน้อย เนื่องจากเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 การเรียนตามหลักสูตร เช่น คณะศิลปศาสตร์จะต้องเรียนวิชาเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 90 ชั่วโมง

ในภาคเรียนที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ต้องออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพต่อไป คณะศึกษาศาสตร์ นักศึกษาจะต้องเรียนเตรียมฝึกสอน 1, 2 และจะต้องออกไปศึกษานอกสถานที่และสังเกตการสอน ปฏิบัติการสอน เตรียมก่อนที่จะออกไปฝึกสอนจริงในชั้นปีที่ 5 และในส่วนคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ในช่วงของภาคเรียนที่ 1 ก็ต้องเรียนวิชา เตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในบางวันต้องออกไปทดลองฝึกประสบการณ์นอกสถานศึกษา และภาคเรียนที่ 2 ก็ต้องออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ดังนั้นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จึงมีโอกาสที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสถาบันน้อยมาก และในด้านการไม่มีผลงานทางวิชาการ และวิชาชีพของตนเอง ถึงร้อยละ 72.9 นั้น แสดงให้เห็นว่า ความสนใจทางด้านการสร้างผลงานให้กับตนเองนั้นมีน้อยและนักศึกษามองไม่เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ หรือนักศึกษาขาดแรงจูงใจที่จะกระตุ้นให้สร้างผลงานทางวิชาการและวิชาชีพของตนเอง ในกรณีนี้ ผู้บริหาร-อาจารย์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญ และคิดหาวิธีการจูงใจนักศึกษาให้คิดสร้างผลงานของตนเองให้เป็นที่ประจักษ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดสมรรถนะในตัวนักศึกษาสูง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพของนักศึกษาต่อไปในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น

การมีผลงานทางวิชาการ และวิชาชีพของตนเองของนักศึกษา เป็นที่ประจักษ์แสดงให้เห็นถึงศักยภาพหรือสมรรถนะในหลายด้านของนักศึกษา โดยเฉพาะสมรรถนะหลัก คือ การมีความรู้ มีทักษะ มีคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ดี เช่น ความรับผิดชอบ ความขยัน ความตั้งใจศึกษา เป็นต้น และในการที่นักศึกษาจะคิดสร้างผลงานของตนเองหรือไม่ แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้น

หรือผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ หรือมุ่งไปสู่เป้าหมาย ซึ่งตามทฤษฎีของ มาสโลว์ (Maslow อ้างใน - สุรางค์ โค้วตระกูล. 2541 : 158) เชื่อว่าคนทุกคนมีแรงจูงใจที่จะประกอบกิจกรรมอยู่เสมอ และถือว่าแรงจูงใจเป็นแรงขับที่ทำให้มนุษย์เจริญเติบโตและพัฒนา และเชื่อว่า แรงจูงใจมีความต้องการเป็นพื้นฐาน ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ประเภท โดยเรียง ลำดับเป็นความต้องการจากต่ำไปสูง คือ 1) ความต้องการทางสรีระ เป็นแรงผลักดันรุนแรงที่สุด ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตอบสนอง 2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ 3) ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ 4) ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีค่า 5) ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริง และพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน ดังนั้นหากผู้บริหาร อาจารย์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้ทฤษฎีแรงจูงใจ เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาคิดสร้างผลงานทางวิชาการ และวิชาชีพของตนเองได้จะเป็นผลดีกับนักศึกษา และองค์กรโดยเน้นการพัฒนา สมรรถนะของนักศึกษาให้สูงขึ้นให้ผลงานเป็นที่ประจักษ์แก่สังคมต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองและองค์กรให้ก้าวหน้าต่อไปด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยจะพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาไม่ต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ร้อยละ 52.5 แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ก็ยังมีแผนการดำเนินชีวิตของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 68.3 ไม่มีแผนการดำเนินชีวิต ร้อยละ 25.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสมรรถนะหลักของนักศึกษาในที่นี่ประกอบไปด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านคุณลักษณะ

ส่วนบุคคล

ด้านที่ 1 ด้านความรู้ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมรรถนะด้านความรู้ ในทุกรายการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.58 ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าสมรรถนะของนักศึกษาควรต้องได้รับการพัฒนามากขึ้นอีก ฉะนั้นสถาบัน และอาจารย์ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ควรให้ความสำคัญ และสนใจมากยิ่งขึ้นที่จะพัฒนาให้นักศึกษามีสมรรถนะสูงขึ้น เพราะสมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่มีผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสร้างผลงานโดดเด่นในองค์กร (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2548: 5-6. อ้างใน <http://www.okantion.net>) และยังสอดคล้องกับ ซิลิดา (2548 : 25 อ้างใน <http://www.okantion.net>) ที่บอกว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะที่มีเฉพาะบุคคล คือ ด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานในการพัฒนาองค์กร และสามารถทำให้งานประสบความสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นเมื่อพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสมรรถนะทางด้านความรู้ค่อนข้างต่ำ หรืออยู่ในระดับปานกลาง ครู – อาจารย์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง คงต้องหันหน้ามาร่วมมือกันอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา หากปล่อยทิ้งไว้ย่อมมีผลกระทบต่อผลผลิต คือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จากสถาบันการพลศึกษา จะไม่มีคุณภาพ และจะไม่เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา อันจะนำมาซึ่งการไม่ยอมรับของสังคม และปัญหาต่างๆ จะตามมาอีกมาก โดยเฉพาะกับตัวนักศึกษาเอง อาทิเช่น เรียนไม่สำเร็จตามหลักสูตร สถานประกอบการไม่ยอมรับการเข้าทำงานหรือปฏิบัติ

งาน หรือประกอบอาชีพ เป็นต้น ในปัจจุบันองค์กร หรือหน่วยงานหรือสถานประกอบการต่างๆ ได้ให้ความสำคัญกับสมรรถนะของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน มาก จะมุ่งพัฒนาสมรรถนะเป็นสำคัญ หากบุคลากรในองค์กรมีสมรรถนะในด้านต่างๆ ต่ำ ก็ จะไม่สามารถผลักดันให้องค์กรนั้นๆ ทำงานบรรลุ เป้าหมายได้ทำนองเดียวกันกับ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(2547) ได้ประมวล ความสำคัญของสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะมีความ สำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและองค์กร มี ประโยชน์ต่อตัวผู้ ปฏิบัติงานต่อตัวองค์กรหรือ หน่วยงานและต่อการบริหารงานบุคคลโดยรวม เอนกกลาก สุทธินันท์ (2548) ได้กล่าวถึง ความ สำคัญของสมรรถนะว่า สมรรถนะมีทั้งส่วนที่ เหมือนกับมีทั้งส่วนที่แตกต่าง จากความสามารถ ทั่วไป คือในส่วนที่เหมือนประกอบไปด้วยความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคิด และทักษะความชำนาญใน การทำงานแต่ในส่วนที่แตกต่างกัน คือ ศักยภาพ ส่วนบุคคล อุปกรณ์ เครื่องมือที่ต้องใช้ในการ ปฏิบัติงาน อำนาจ การตัดสินใจที่เหมาะสมที่ ต้องใช้ในการปฏิบัติงานนั้นๆ ให้บรรลุงานตาม เป้าหมาย

เมื่อพิจารณาในรายการประเมินด้านความรู้ แต่ละรายการจะพบว่าสมรรถนะด้านความรู้เกือบ ทุกรายการประเมินจะมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน สมรรถนะสูงมากที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับการดำรงชีวิต รองลงมา 5 ลำดับ ได้แก่ ความสามารถในการพิจารณาผล การเรียนของตนเพื่อปรับปรุงให้เรียนสำเร็จตาม เป้าหมาย การเข้าใจทฤษฎีสามารถนำไปสู่การ ปฏิบัติได้ การขยันตั้งใจ กระตือรือร้นในการเรียน มีผลการเรียนรู้ครบถ้วน สมบูรณ์ ตามแผนการ

เรียนและเรียนได้บรรลุเป้าหมายตามแผน และ สมรรถนะที่นักศึกษามีระดับต่ำสุด ในด้านความรู้ คือ ความรู้ในด้านการวิจัย เพื่อการแก้ปัญหา มีค่า เฉลี่ย 2.46 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษา สถาบันการพลศึกษาให้ความสนใจในเรื่องของการ วิจัยน้อยมาก มองไม่เห็นความสำคัญ ได้แต่่มองว่า การวิจัยเป็นเรื่องที่ยาก ในขณะเดียวกัน สถาบันก็ ยังไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการวิจัยเท่าที่ ควร และไม่มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง และนักศึกษา มีส่วนร่วมในการวิจัยน้อย บางส่วนไม่มีโอกาสได้ ร่วมเลย นักศึกษาจึงไม่มีแบบอย่างที่ดีที่จะจูงใจ ให้ปฏิบัติตาม แท้จริงแล้วในสถาบันการพลศึกษา ก็มีการเรียนในวิชาวิจัยเบื้องต้น ควรเพิ่มการ ทำงานวิจัยให้เข้มข้น แต่ในปัจจุบันสถาบันให้การ สนับสนุนมากขึ้น ส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัย มากขึ้น สังเกตได้จากภารกิจประมาณสนับสนุน ทางด้านงานวิจัยมากขึ้น คาดว่าในปีการศึกษา ต่อไป หากมีการพัฒนาศักยภาพทางด้านงานวิจัย ทั้งของอาจารย์และนักศึกษา สมรรถนะด้านนี้ น่าจะสูงขึ้น ส่วนสมรรถนะรองลงมา อีกเรื่องหนึ่ง คือ ความสามารถในการมีความรู้ ความเข้าใจใน การวางแผนการเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.47 อาจารย์ ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรต้อง แนะนำช่วยเหลือให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความ สามารถในการวางแผนการเรียนของตนเองมากขึ้น เพื่อการบรรลุเป้าหมายในการเรียนได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า สมรรถนะด้านความรู้ของ นักศึกษายังคงต้องพัฒนาให้มีระดับที่สูงขึ้นกว่า ระดับปานกลาง สถาบัน ผู้บริหาร อาจารย์ หรือผู้ ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญมากขึ้น การจัด กิจกรรมและในการเรียนการสอนควรให้นักศึกษามี ส่วนร่วมให้มากที่สุด และให้ดำเนินกิจกรรม/

โครงการต่างๆ โดยนักศึกษามากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น เมื่อนักศึกษาได้มีโอกาสมีส่วนร่วมและได้ปฏิบัติงานต่างๆ ด้วยตนเองบ่อยๆ โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา คอยให้กำลังใจในโอกาสสมรรถนะของนักศึกษาจะต้องสูงขึ้น นักศึกษาจะเป็นคนดี คนเก่ง เป็นที่ยอมรับของสังคม บรรลุตามเป้าหมายขององค์กรที่มีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม

ด้านที่ 2 ด้านทักษะ จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งเป็นนักศึกษา มีสมรรถนะด้านทักษะทุกรายการ อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.67 เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ ประเมินจะพบว่า ในประเด็นความสามารถในการทำงานเป็นทีม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกับผู้อื่น การรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น การยอมรับข้อตกลงของส่วนรวมในประเด็นความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกัน ได้แก่ ความเต็มใจให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง การปฏิบัติตนเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้เหมาะสมกับบทบาทการร่วมมือกับทีมงานในการแก้ปัญหา การปฏิบัติงาน การสนับสนุนให้กำลังใจ ยกย่องให้เกียรติผู้อื่นในโอกาสที่เหมาะสม ในรายการประเมินในประเด็นดังกล่าวมีระดับสมรรถนะปานกลาง และมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูงกว่ารายการประเมินข้ออื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ธรรมชาติของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา จะต้องการทำงานร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำและธรรมชาติของหลักสูตรรายวิชาการเรียนการสอน โดยส่วนใหญ่จะเรียนจากทฤษฎีและเน้นปฏิบัติควบคู่กันไป เน้นการมี

ส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีม และการปฏิบัติงานร่วมกันนักศึกษาจึงมีโอกาสได้ปฏิบัติตนในเรื่องของการทำงานเป็นทีม และปฏิบัติงานร่วมกันบ่อยๆ สิ่งเหล่านี้จึงเสริมสร้างสมรรถนะด้านนี้ให้กับนักศึกษา ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนสนองความต้องการของท้องถิ่น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งเป็นนักวิชาการ ถึงวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูง ทางด้านพลศึกษา และเน้นพัฒนาการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ มุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี ยึดหลักความร่วมมือกับสถานศึกษา องค์กรชุมชน นำไปสู่การพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาชีพและการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งใน ด้านเทคนิควิธีการจัดการงานอาชีพและด้านคุณธรรม(หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา, 2548 : 29) ในส่วนของสมรรถนะด้านทักษะในรายการความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อการแสวงหาความรู้และความสามารถในการประมวลความรู้และการนำความรู้ไปใช้พัฒนางาน พัฒนาการเรียน และวิชาชีพของตน นักศึกษามีสมรรถนะในระดับ ปานกลาง แต่ถ้าพิจารณา ระดับคุณภาพจากค่าเฉลี่ยแล้ว ในรายการดังกล่าวจะมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำกว่ารายการประเมินอื่นๆ ดังนั้นสถาบันควรมีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมเสริมทักษะในรายการดังกล่าวให้กับนักศึกษาเป็นพิเศษ เพื่อการมีสมรรถนะสูงขึ้น ซึ่งสมรรถนะทางด้านทักษะถือว่าเป็นสมรรถนะที่สำคัญของนักศึกษา ดังที่ไพรวัลย์ โคราช.1(Posted by, on March 18, 2010 at 2.39 pm) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน มี 5 ประการ คือ 1) ความ

สามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับ และส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอด ความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทักษะ ของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ ประสบการณ์ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ตนเอง และสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อ ขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับ หรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความ ถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเอง และสังคม 2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมี วิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การ สร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ เกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสม 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา และอุปสรรค ต่างๆ ที่เผชิญอย่างถูกต้อง เหมาะสมบนพื้นฐาน ของเหตุผลและคุณธรรม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ ความรู้ มาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหาและมีการ ตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ คำนึงถึงผลกระทบที่ เกิดขึ้นกับตัวเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม 4) ความ สามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถใน การนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิต ประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่าง เหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อ ตนเองและสังคม 5) ความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองและ

สังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสาร การทำงาน การ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมี คุณธรรม ในความสำคัญนี้ จากการประเมิน สมรรถนะความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ เบื้องต้น การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้ E-mail การใช้ อุปกรณ์สำนักงาน การใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ที่เหมาะสม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ในสถาบัน ความสามารถในการพัฒนาตนเอง วิเคราะห์ตนเอง วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของ ตนเอง และเลือกวิธีพัฒนาตนเองให้เหมาะสม ใน รายการดังกล่าว นักศึกษาศาสนาการพลศึกษามีสมรรถนะระดับ ปานกลาง แต่มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันการพลศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกัน พัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาทางด้านดังกล่าวให้ สูงมากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการสนับสนุนวิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กร หรือเรื่องปฏิบัติ กิริยาให้เป้าหมายต่างๆ ขององค์กรบรรลุเป้าหมาย ช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เป็นไปในทิศทาง เดียวกัน สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรให้ บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็น เครื่องมือในการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์ เช่น การคัดเลือกบุคคลในการทำงาน เป็นต้น (ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2547. <http://www.oknetion.net/blog/print.php?id=29662>)

เมื่อนักศึกษามีสมรรถนะทางด้านทักษะสูงก็ จะส่งผลดีกับนักศึกษา ให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ในชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และนำพาให้ องค์กรก้าวหน้าต่อไปได้เช่นกัน

ด้านที่ 3 ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล จาก ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ซึ่งเป็น นักศึกษามีสมรรถนะโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

มีค่าเฉลี่ย 2.93 เมื่อเปรียบเทียบกับ 2 ด้านที่ผ่านมานับว่า ด้านที่ 3 นี้ มีนักศึกษาที่มีสมรรถนะสูงมากที่สุด และเมื่อพิจารณาในรายการประเมินแต่ละรายการพบว่า การเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านจิตใจในข้อการมีความเมตตากรุณา และความรับผิดชอบในวิชาชีพที่ตนเองเลือกในข้อการมุ่งมั่นพัฒนาให้ก้าวหน้า มีสมรรถนะอยู่ในระดับ ดี และมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 3.10 ทั้ง 2 รายการ และการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทางกายในข้อการมีมารยาท เป็นที่ยอมรับของสังคม การเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านจิตใจ ในข้อการมีความกตัญญูกตเวที การมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความยุติธรรม รายการประเมินดังกล่าวว่านักศึกษามีสมรรถนะอยู่ในระดับ ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โดยธรรมชาติเนื้อหาของวิชา หลักสูตรการเรียนการสอนส่วนใหญ่ของสถาบันการพลศึกษาจะมีกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นสร้างเสริมพฤติกรรมดังกล่าวให้นักศึกษา และยังมีเนื้อหาวิชาที่นักศึกษาได้เรียนอีกหลายวิชาที่ส่งเสริมคุณลักษณะส่วนบุคคลให้กับนักศึกษาอยู่แล้ว เช่น วิชาทางพลศึกษา กีฬาต่างๆ เสริมในเรื่องของการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา กฎกติกาในการเล่น การรู้แพ้รู้ชนะ หรือวิชานันทนาการฯ ก็สร้างเสริมการเป็นผู้นำ-ผู้ตาม เป็นต้น และยังมีวิชาชีพอื่นอีก เช่น จิตวิทยาครู คุณธรรมจริยธรรม มาตรฐานวิชาชีพ มาตรฐานวิชาครู ฯลฯ ประกอบกับผู้รับการประเมินครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สิ่งเหล่านี้จึงมีส่วนช่วยให้สมรรถนะของนักศึกษาทางด้านนี้สูงกว่าด้านอื่นๆ แต่อย่างไรก็ตามควรมีการพัฒนาสมรรถนะดังกล่าวให้สูงมากขึ้นอีกซึ่งจะส่งผลดีในหลายด้าน ทั้งตัวนักศึกษาและองค์กร โดยเฉพาะในเรื่องการประกอบอาชีพ

ของนักศึกษาในอนาคต หากขาดคุณสมบัติในเรื่องของคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านการประพฤติปฏิบัติตน เช่น การมีมารยาท การมีความซื่อสัตย์สุจริต การมีความยุติธรรมเหล่านี้แล้วจะเป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพมาก สถานประกอบการต่างๆ จะไม่ยอมรับเข้าทำงาน ความก้าวหน้าในงานก็จะไม่มี สอดคล้องกับภาควิชาการจัดการเทคโนโลยีการผลิตและสารสนเทศ (วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสหกิจศึกษาจากสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ยินดีรับนักศึกษาสหกิจศึกษาและต้องการนักศึกษาที่มีคุณลักษณะด้านทัศนคติและพฤติกรรม โดยเน้นมากที่สุด คือ ความซื่อสัตย์ ค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ที่ระดับมาก (4.42) รองลงมาคือ ด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยความต้องการ ระดับปานกลาง (3.55) และคุณลักษณะด้านความรู้ของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยความต้องการระดับปานกลาง (3.52)

นอกจากนี้รายการประเมินสมรรถนะในด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ในเรื่องของการมีวินัย การปฏิบัติตามกติกาของสังคม การประพฤติปฏิบัติตนในเรื่องของการแต่งกายได้เหมาะสมกับกาลเทศะ การปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ การเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของการใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ก่อให้เกิดกำลังใจ และประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นการใช้คำพูดสุภาพ การพูดด้วยความจริงใจ การเป็นแบบอย่างที่ดีด้านจิตใจในเรื่อง การมีความละเอียดเกรงกลัวต่อบาป การควบคุมอารมณ์ การมีอุดมการณ์เพื่อส่วนรวม การดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมกับฐานะหลักเลี้ยง

จากอบายมุข มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และไม่เบียดเบียนผู้อื่น ความรับผิดชอบในวิชาชีพที่ตนเองเลือก ในเรื่องการปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่การยอมรับผลการกระทำของตนเอง ในการปฏิบัติหน้าที่ และการหาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น สมรรถนะดังกล่าวของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยไม่ถึง 3.00 ถือว่ายังมีสมรรถนะไม่สูงพอ ซึ่งสมรรถนะเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่สังคมต้องการอย่างยิ่ง และการที่สังคมจะอยู่รอดหรือเจริญก้าวหน้าไปด้วยดีเพียงใดคนในสังคมต้องมีสมรรถนะในด้านต่างๆ ดังกล่าวอยู่ในระดับสูงพอสมควร สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่ “สังคมที่มีความสุขอย่างยิ่ง” มุ่งให้คนไทยมีความรู้คู่คุณธรรม รู้เท่าทันโลก เป็นคนดี มีวินัย มีความรับผิดชอบ พันธกิจประการแรก คือ มุ่งพัฒนาคุณภาพของคนในชาติให้มีความรู้คู่คุณธรรมสร้างสังคมฐานความรู้ ให้เป็นภูมิคุ้มกันพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เป็นกำลังปัญญาในการพัฒนาประเทศ เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญา การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้คิดเป็นทำเป็น มีเหตุผลมีความคิดสร้างสรรค์ เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต รู้ทันโลก การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือว่าเป็นการเริ่มต้นของการพัฒนาทั้งปวง ทรัพยากรมนุษย์ เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสูงสุด ของทุกสถาบันทางสังคม ความสมบูรณ์พร้อมของคน คือขุมกำลังสำคัญที่เป็นที่มาของการพัฒนา สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรหลักทางสังคมที่มีหน้าที่หล่อหลอมและพัฒนามนุษย์เป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาคคนและสังคมที่มีคุณภาพ โดยการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มี

ความรู้คู่คุณธรรม ควบคู่กับการอนุรักษ์สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิม และพัฒนาภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต่อไป เช่นเดียวกับสถาบันการพลศึกษา มีภารกิจหน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนาบุคลากร เพื่อสนับสนุน และส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ตอบสนองและแก้ปัญหาตามนโยบายแห่งรัฐ จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญาทางพลศึกษา และกีฬาที่กว้างไกล มีบุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติและสร้างคนให้เป็นคนดี มีจริยธรรม เพื่อการประกอบวิชาชีพในระดับผู้ชำนาญเฉพาะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนต่อไป (หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา 2548 : 1-2) นอกจากนี้แล้วสถาบันการพลศึกษาที่มุ่งผลิตบัณฑิตจะต้องคำนึงถึงมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องด้วยโดยเฉพาะคุณภาพบัณฑิตจะต้องผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ การพัฒนาตนเองสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, 2549 :2)

สมรรถนะของนักศึกษา เป็นเป้าหมายสำคัญของการบริหารจัดการศึกษาของสถาบัน อันจะนำสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือตามวิสัยทัศน์การจัดการศึกษาของสถาบันที่ว่า มุ่งให้นักศึกษามีคุณลักษณะเป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่คิดในเชิงสร้างสรรค์ มีทักษะ สามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการปฏิบัติงานของตนเองและประเทศชาติ มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ขยัน

ชื่อเสียงมีน้ำใจ มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย มีจริยธรรมและศรัทธาในวิชาชีพสามารถสื่อสารทำงานวิชาชีพในสังคมได้เป็นอย่างดี (หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา 2548 : 2)

ดังนั้นการประเมินสมรรถนะของนักศึกษาอย่างน้อย 3 ด้านสำคัญ ดังกล่าวข้างต้น คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล จึงจำเป็นและควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและนักศึกษาควรมีสมรรถนะในทุกด้านสูงมากกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่งจะสอดคล้องกับ ประจักษ์ ทรัพย์อุดม (2550 : 3) ที่กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือปฏิบัติงานได้ผลดีเยี่ยมกว่าคนอื่นนั้นหมายถึง บุคคลนั้นมีสมรรถนะสูง หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าสาเหตุที่บุคคลทำงานแล้วไม่ประสบผลสำเร็จเพราะขาดคุณสมบัติ คุณลักษณะบางประการ หรือมีสมรรถนะในด้านต่างๆ อยู่ในระดับต่ำ ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล สมรรถนะดังกล่าวจะส่งผลให้การแสดงพฤติกรรมที่จำเป็นและมีผลให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานในความสำเร็จของตนได้ดีกว่าคนอื่น ดังนั้นทุกคนในสถาบันการพลศึกษา ควรช่วยกันพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาให้เปลี่ยนจากระดับปานกลาง ไปสู่ระดับดี ถึงดีมากให้ได้อันจะนำมาซึ่งคุณภาพตามมาตรฐานบัณฑิตและเป็นที่ยอมรับของสังคม ทั้งตัวนักศึกษา และสถาบันการพลศึกษาก้าวไกลต่อไปอย่างไม่มีหยุดยั้ง

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน บอกให้ทราบว่า สมรรถนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ทั้ง 4 แห่ง และทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ไม่แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลรวมทั้ง 3 ด้าน ของ 4 วิทยาเขต มีค่า Sig. = .675 สมรรถนะด้านที่สูงเป็นลำดับแรก ได้แก่ ด้านที่ 3 ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล รองลงมาตามลำดับคือ ด้านทักษะ และด้านความรู้ และเมื่อพิจารณาในแต่ละวิทยาเขต พบว่าวิทยาเขตเชียงใหม่ มีสมรรถนะสูงมากที่สุด รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ วิทยาเขตสุโขทัย วิทยาเขตลำปาง และวิทยาเขตเพชรบูรณ์

จากการสังเกตจะเห็นได้ว่าสมรรถนะของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือไม่แตกต่างกัน และมีค่าเฉลี่ยที่มีสัดส่วนใกล้เคียงกันมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาแต่ละวิทยาเขตมีหลักสูตรกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมต่างๆ ภายในวิทยาเขตที่คล้ายคลึงกันและเป็นสถาบันเดียวกัน รวมทั้งมีจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ ภารกิจ เหมือนกัน อาจจะแตกต่างกันบ้างในวิธีการดำเนินการ การบริหารจัดการศึกษาของแต่ละวิทยาเขตแต่ก็จะไม่ต่างกันมากนัก สังเกตได้จากค่าเฉลี่ยของสมรรถนะแต่ละด้าน นอกจากนี้เนื่องจากแต่ละวิทยาเขตมีผู้บริหารสูงสุดคนเดียวกัน ยุทธศาสตร์และนโยบายการบริหารจัดการจะเป็นแนวเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ สิ่งต่างๆ ดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ มีสมรรถนะไม่ต่างกันและมีสัดส่วนใกล้เคียงกันในทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกวิทยาเขต

ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งทุกวิทยาเขตควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษและเร่งแก้ปัญหาพร้อมทั้ง ร่วมกันหาวิธีการพัฒนานักศึกษาให้มีสมรรถนะสูงขึ้นในทุกๆ ด้าน เพื่อให้ให้นักศึกษาเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข รวมทั้งเป็นที่ยอมรับ เป็นที่ต้องการของ

สังคม เป็นพลเมืองดีของประเทศ ทั้งนี้ที่สำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่ง คือ จะช่วยนำพาสถาบันให้สังคมได้รู้จักและยอมรับ และให้อยู่รอดมีความเจริญก้าวหน้าต่อไปอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องในสถาบันการพลศึกษา ควรนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาและพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาในแต่ละด้านให้สูงขึ้น

2. นักศึกษาของสถาบันการพลศึกษา จะเป็นที่ยอมรับหรือสังคมต้องการ และมีโอกาสได้เข้าทำงานในสถานประกอบการ/หน่วยงานต่างๆ ได้มากขึ้น เมื่อนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและมีสมรรถนะในด้านต่างๆ สูง

3. การที่นักศึกษามีสมรรถนะสูงเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา แสดงว่าสถาบันการพลศึกษา ผลิตบัตินิตที่มีคุณภาพสู่สังคมซึ่งจะส่งผลให้สถาบันการพลศึกษาเป็นที่ยอมรับและรู้จักของสังคมมากยิ่งขึ้น

4. สมรรถนะของนักศึกษาและคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษา ควรจัดให้มีการสัมมนาระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และผู้บริหาร เพื่อร่วมกันหาวิธีการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5. ควรมีการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อความสำเร็จในชีวิตของนักศึกษา และการดำเนินงานการจัดการศึกษาของสถาบันบรรลุตามเป้าหมายสูงสุด

6. นักศึกษาที่มีสมรรถนะอยู่ในเกณฑ์ ดี จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เป็นพลเมืองดีของประเทศ

7. ผลงานวิจัย สถาบันการศึกษาอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้พัฒนาสมรรถนะให้กับนักศึกษาของตนเองหรือนักศึกษากลุ่มอื่นๆ ได้

8. องค์กร/หน่วยงาน/สถาบันการศึกษาต่างๆ สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ประเมินหรือพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในองค์กรของตนเองได้ เพื่อการมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

9. ผลงานวิจัยนี้ สามารถนำไปเผยแพร่และสนับสนุนงานวิจัยอื่นได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรทุกองค์กร เพื่อการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน

2. ควรมีการวิจัยสมรรถนะการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาโดยนักศึกษาหรือผู้บริหารเป็นผู้ประเมิน

3. ควรมีการวิจัยเพื่อประเมินสมรรถนะของนักศึกษาแต่ละแห่ง เป็นระยะๆ เพื่อคุณภาพของนักศึกษา

4. ควรมีการวิจัยเพื่อประเมินสมรรถนะการสอนของอาจารย์ สถาบันการพลศึกษาเป็นระยะๆ เพื่อควบคุมคุณภาพของนักศึกษา

5. ผลงานวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้อ้างอิงการวิจัยในครั้งต่อไปได้

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่าย โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่มีคุณค่าสำหรับการวิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัย คณะผู้วิจัยจึงขอ

ขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้บริหารและอาจารย์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือ เอื้ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้มีส่วนในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา นายสมพงษ์ ชาตะวิถี รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่ นายชัยสิทธิ์ สุริยจันทร์ ที่ได้สนับสนุน ผลักดันให้เกิดงานวิจัยในครั้งนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ทุกท่าน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและได้ให้กำลังใจ ให้ความร่วมมือช่วยเหลือจนกระทั่งงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

บรรณานุกรม

- กระทรวงมหาดไทย.(2549). เอกสารความรู้เรื่องสมรรถนะและการกำหนดสมรรถนะประจำตำแหน่ง
ปลัดอำเภอ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.
- กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.(2542). **การศึกษาศักยภาพของเด็กไทย.**
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- จันทนา อีสลาม. (2545). ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับสมรรถนะของ
นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ **หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต.** นครศรีธรรมราช : วิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนี.
- จิตติมา อัครพรหมธาดา และคณะ. (2552). **การศึกษสมรรถนะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาสหกิจศึกษา
จากสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม.** วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ปีที่ 5 ฉบับที่ 2
กรกฎาคม-ธันวาคม 2552 : ภาควิชาการจัดการเทคโนโลยีการผลิตและสารสนเทศ วิทยาลัย
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เทียน ทองแก้ว. (2550). สมรรถนะ : **หลักการและแนวปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ประจักษ์ ทรัพย์อุดม.(2550). **แนวทางพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วย Competency.** กรุงเทพฯ : เอกสาร
อัดสำเนา.
- เพียรพันธุ์ กิจพาณิชย์เจริญ. (2552). **สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา.** กรุงเทพฯ :
สารนิพนธ์ กศม.บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์.
- ไพรวัลย์ โคราข1. Posten by on March 18}2010 at 2:39pm.
- บุปผชาติ ทัททิกรณ์. **สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน.** Kruthai. Socialgo.com/Forum/topi/72.
- เมธัส วันทอเลาะ. (2552). **ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อสมรรถนะของครูโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ในระดับ
มัธยมศึกษา เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล.** กรุงเทพฯ : แผนกงานบริหารงานคณะกรรมการศึกษา
เขตกรุงเทพฯและปริมณฑล.
- เรมวอล นันท์ศุภวัฒน์ และอรอนงควิชัยคำ : **Nursing Journal Volume 35 Number 2 April-June
2008.**
- สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2548). **หลักสูตรสถาบันการพลศึกษาระดับ
ปริญญาตรี 2548.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สุกัญญา รัชมีธรรมโชติ. (20447). **“Competency : เครื่องมือการบริหารที่ปฏิเสธไม่ได้”**,
Productivity. 9(53) (พ.ย.-ธ.ค.): 44-48.
- สุชาดา บวรกิตติวงศ์. (2548). **สถิติประยุกต์ทางพฤติกรรมศาสตร์.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ โควตระกุล. (2541). **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)**. Available online at <http://www.nesdlo.go.th/Default.aspx?tabid=139>, 2007.

สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา.(2549). **มาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2547). **การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์**. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องสมรรถนะของข้าราชการ เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2547.

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว.

อาภากรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2548). **Competency Dictionary**. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซนเตอร์.

อานนท์ ศักดิ์วีระวิทย์. (2547). “แนวคิดเรื่องสมรรถนะ Competency : เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง”, Chulalongkorn Review. 16 (ก.ค.-ก.ย.) : 57-72.

อนงกลาภ สุทธิพันธ์.(2548). **แนวทางการนำสมรรถนะทั้ง 5 ไปเพิ่มประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานอย่างได้ผล**. กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.

McClelland, D.C.(1973). **Test for Competence, rather than intelligence**. American Psychologists. Vol.17 No.7 P.57-83.

Spencer and Spencer.(1993 :11). **Competency at Work: Model for Superior Performance**. New york : Wily & Sons.

<http://www.tpa.or.th>

<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=29662>

<http://woozoo.multiplay.com/reviews>

www.ipe.ac.th

<http://www.kruk.com/blog/2010>

<http://www.coolpoy.blogspot.com/2009/05/student.comptencies.html>

<http://www.aetc.ac.th>

www.ipecm.ac.th